

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204318
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8517204318.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Viery Zolákovej, v právnej veci žalobcov: 1/ X. Č., K.. X.X.XXXX, S. X/XXXX, XXX XX W. Ľ., 2/ Š. Č., K.. X.X.XXXX, B. J. XX, XXX XX B. J., 3/ U. B., Y.. Č., K.. XX.X.XXXX, B. J. XXX, XXX XX B. J., proti žalovanému: V. Č., K.. XX.X.XXXX, I. Q. XX, XXX XX I. Q., splnomocnený X.. X. K., K.. XX.XX.XXXX, I. O. V. XXXX/X, XXX XX V., v konaní o určení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nadobudnutému vydržaním, o odvolaní žalobcov v 2. a 3. rade proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 4C/64/2017-169 zo dňa 25.06.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie vo vzťahu medzi žalobcami v 2. a 3. rade a žalovaným.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom v 2. a 3. rade v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcom v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia v 1. až 3. rade žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.11.2017 prostredníctvom právneho zástupcu žiadali, aby súd určil že vlastníkom, S.-D. parcely č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 423 m², nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W. Ľ., v obci B. J., v katastrálnom území B. J., ktoré sú vedené na LV č. XXX, ktoré slúžili a slúžia ako prístupová cesta, je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré spočíva v práve prechodu pešo, vozmi aj autami v prospech vlastníkov pozemkov S.-D. parcely č. XXX zastarané plochy a nádvoria o výmere 1142 m², nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W. Ľ., v obci B. J., v katastrálnom území B. J., ktoré sú vedené na LV č. XXX, S.-D. par. č. XXX/X záhrada o výmere 950 m² nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W. Ľ., v obci B. J., v katastrálnom území B. J., ktoré sú vedené na LV č. XXXX a S.-D. parc. č. XXX/X zastarané plochy a nádvoria o výmere 815 m², nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W. Ľ., v obci B. J., v katastrálnom území B. J., ktoré sú vedené na LV č. XXX.

3. Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 4C/64/2017-156 z 24. júla 2019 konanie zastavil a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti výroku II. uvedeného uznesenia podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesenie č. k. 4C/64/2017-156 z 24. júla 2019 uznesením č. k. 10Co/82/2019-166 zo dňa 23. januára 2020 v napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. Uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa 4C/64/2017-156 z 24. júla 2019 tak nadobudlo právoplatnosť vo výroku I. dňa 15.8.2019.

4. Aplikujúc ust. § 391, § 251, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 všetko zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie uviedol, že k námietke žalovaného namietanej v odvolaní vo vzťahu k vzniku nadbytočných výdavkov, ktoré žalovanému vznikli v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcami, nakoľko žalovaný dal na svoje náklady vypracovať znalecký posudok, súd prvej inštancie uvádza, že zásada procesnej zodpovednosti vyjadrená v § 256 ods. 2 CSP znamená zodpovednosť za trovy konania, ktoré strana sporu zbytočne zaviniła svojím správaním. Zavinenie spočíva v porušení procesných povinností vyplývajúcich zo zákona alebo v súlade so zákonom uložených súdom, ku ktorému došlo aspoň z nebanlivosti. Predpokladom uloženia povinnosti na náhradu trov je, že zavinené porušenie procesnej povinnosti malo za následok trovy, ktoré protistrana vynaložila zbytočne. Ide o trovy, ktoré by inak neboli v priebehu konania vznikli a ktoré nesúvisia s riadnym vedením sporu. V okolnostiach danej veci musí súd konštatovať, že o takéto trovy sa v prejednávacom prípade nejedná.

5. Vychádzajúc z uvedeného a vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia v 1. až 3. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzali žalobu späť bez uvedenia dôvodu a teda možno mať zato, že tento dispozitívny úkon žalobcov nebol reakciou na správanie žalovaného a po posúdení dôvodnosti žalobného návrhu, súd prvej inštancie má zato, že zastavenie konania zaviniłi žalobcovia, nakoľko ani prevod vlastníctva k spornej nehnuteľnosti z pôvodného žalovaného (U. Č.) na terajšieho žalovaného (V. Č.) nepredstavuje žiadnu spojitosť so žalobným návrhom z pohľadu procesného zavinenia, keďže tak ako právny predchodca žalovaného, tak aj žalovaný tvrdili, že nebráni žiadnym spôsobom žalobcom spornú nehnuteľnosť využívať k prechodom, ani motorovými prostriedkami k ich obydliam. V prejednávacom spore sa žalujúca strana domáhala určenia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nadobudnutému vydržaním. Vzhľadom na skutočnosťou, že žalujúca strana vzala späť žalobu bez uvedenia dôvodu, bez nadväznosti na správanie žalovaného, čím z procesného hľadiska neodpadol predmet sporu, možno konštatovať, že žaloba bola podaná nedôvodne, s poukazom aj na odôvodnenie KS Prešov v zrušujúcom uznesení, ktorým je súd viazaný.

6. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozhodnutia.

7. Proti tomuto uzneseniu ako celku podali včas odvolanie žalobcovia v 2. a 3. rade. Žalobca v 2. rade namietal, že nevedel o predchádzajúcom odvolaní žalobcu proti predošlému rozhodnutiu okresného súdu o náhrade trov konania. Podľa žalobcu v 2. rade žaloba nebola vzatá späť bez udania dôvodov, ale z dôvodu nezúčastňovania sa žalovanej strany na pojednávaní. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie spočívajúci v tom, že žalovaný nebráni žiadnym spôsobom žalobcom nehnuteľnosť využívať s tým, že dodnes je prístup k parcelám uzamknutý.

8. Rovnako žalobkyňa v 3. rade namietala, že žaloba nebola zobratá späť zo strany žalobcov bez uvedenia dôvodu, ale z dôvodu nekonania pojednávaní pre neprítomnosť žalovaného, lebo podľa žalobkyne v 3. rade nemalo zmysle pokračovať v konaní. Ďalej namietala vysoké trovy na strane žalobcov, ako aj to, že žalovanému nebola uložená pokuta z dôvodu jeho neprítomnosti na pojednávaní, keď podľa žalobkyne v 3. rade žalovaný nemal žiaden dôvod, aby sa nezúčastnil nariadených pojednávaní. Rovnako žalobkyňa namietala, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a z vážnych dôvodov, ako aj to, že ospravedlnenia boli tesne pred konaním pojednávania. Ďalej žalobkyňa v tejto veci uviedla, že doteraz jej bol k určitým parcelám zabránený vstup ich uzamknutím.

9. Žalobca v 1. rade ani žalovaný sa k podaným odvolaniam žalobcov v 2. a 3. rade nevyjadřili.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie žalobcov v 2. a 3. rade bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, pri ktorom zákon odvolanie pripúšťa, po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 373 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniam žalobcov v 2. a 3. rade nie je možné priznať úspech, pretože napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré dostatočne, presvedčivo a objektívne odôvodnil svoje rozhodnutie čomu by zásadne postačovalo len konštatovať správnosť dôvodov rozhodnutia a odvolať sa na ne. Odvolací súd ani vzhľadom na odvolacie argumenty nemá dôvod odchyliť sa od správnych záverov súdu prvej inštancie. Vzhľadom na potreby spájajúce sa s námietkami žalobcov v 2. a 3. rade dopĺňa na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie ďalšie dôvody.

12. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

13. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16. Vyššie citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktoré je osvedčenou a aplikačne bezproblémovou zásadou. Toto ustanovenie vychádza z právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. s tým, že pojem „procesné zavinenie“ je v judikatúre už stabilný. Preto, ak dôjde tak ako tomu je v prejednávanej veci k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane všetkých troch žalobcov, aj na strane žalovaného.

17. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania pri zastavení konania musí najprv dôsledne skúmať zavinenie zastavenia konania stranami sporu. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je vyjadrená v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

18. Odvolacia argumentácia žalobcov v 2. a 3. rade prakticky spočívala v tom, že títo nezobrali svoju žalobu späť bezdôvodne, ale pre správanie žalovaného spočívajúce v jeho neúčasti na nariadených pojednávaniach, z ktorých sa žalovaný opakovane podľa žalobcov bezdôvodne ospravedlnil. Odvolací súd sa nestotožnil s touto argumentáciou žalobcov v 2. a 3. rade. Súd môže a navyše aj musí rozhodnúť aj v prípade opakovanej neprítomnosti jednej z procesných strán na nariadenom pojednávaní s tým, že práve táto procesná strana, ktorá sa nezúčastňuje pojednávaniu vznáša prípadné dôsledky negatívneho rozhodnutia v jej neprospech, keď z dôvodu absencie na pojednávaniach nemôže náležite hájiť svoje práva v sporovom konaní, ktorým bolo aj toto konanie o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. V prípade späťvzatia návrhu zo strany žalobcov to však neznamená, že žalovaný musí byť z dôvodu svojej neprítomnosti na pojednávaniach zaviazaný na náhradu trov konania žalobcom, keď žalovanému nemožno z dôvodu jeho neprítomnosti pričítať zavinenie na zastavení konania. Ako už uviedol odvolací súd, žalovaný svojou neprítomnosťou vznášal riziko prehry v spore, nie však riziko, že keď žalobcovia pre uvedený dôvod zoberú žalobu späť, bude musieť hrať trovy konania, keď pod pojem „procesné zavinenie“ nemožno podriaďovať neúčast žalovaného na pojednávaniach, ale pod tento pojem je možno subsumovať len takú okolnosť spočívajúcu na strane žalovaného, ktorá by mala za následok

splnenie povinnosti, ktorej sa žalobcovia v tomto konaní domáhali ešte pred meritorným rozhodnutím vo veci samej. K uvedenému však nedošlo, preto pokiaľ žalobcovia zobrali žalobu späť z dôvodu dĺžky trvania konania a nie pre odstránenie spornosti nároku, sú povinní znášať trovy konania.

19. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. Odvolací súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a žalovanému ako procesne plne úspešnej strane odvolacieho konania priznal proti žalobcom v 2. a 3. rade ich náhradu v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).